

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шаяв. 143.322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів, —
Год. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 5.00 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 ал., Німеччині 7.50 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. фр., Румунії 150
лей, Болгарії 7.50 ал., Австрії
7.50 ал. — Інші адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Трагедія Югославії.

Львів, 8. червня 1929.

Сьогоднішні телеграми принесли вістку про закінчення процесу хорватського посла Пуїші Рачіча і тов. у Відночі. Вчора білгородський суд видав присуд, засуджуючи Рачіча на 6 місяців в'язниці за важке поранення посла Періара, а на 60 літ в'язниці за намагання вбивства без промедитції посла Павла Радіча, Степана Радіча і Гранджі. Але на основі закону найвищою виміру кару зменшено Рачічові до 30 літ в'язниці. Співобвинувачених Поповича і Поповича убито.

У мотивах присуду подано, що трибунал дійшов до переконання, що не було ніякого заговору проти чужих хорватських політиків. Убивство не було підготовлене. Вчинок Рачіча був вчинком афекту, викликаним образами словами д-ра Періара. Щож торкається співобвинувачених, то вони не впливали на Рачіча і не знали його намірів.

Так поки-що закінчилася трагедія двох відомих розділених відомів одної нації, трагедія, що мени-білих перед роком криваво розгрілася на терені скупщини. Давно перестала існувати скупщина, а відомони кривавих подій на її терені лунають широко по всій Югославії, розгріваючи незгоду рани в серцях хорватів.

В інших часах про „балканський“ вчинок Рачіча, про білгородський процес та його наслідки широко розписувалась як європейська преса. Та великі події міжнародного значення, як: репараційна проблема, англійські вибори, уряд лейбористів в Англії, мадридська соція Раді Наций і боротьба на мейстером фронті, події в Африці та в Китаї та важливі внутрішні турботи поодиноких держав у сутінок відсували ажурнішу трагедію Югославії.

Криваві події в скупщині і як їх епілог судовий процес Рачіча і тов. — це конфлікт двох культур, двох світоглядів, двох історичних процесів одної нації на протязі століть відокремлення. Криваві події в скупщині — це загальний доказ, як важко, як трагічно відбивається на внутрішніх відносинах механічно-централістичне склепіння двох відомів одного народу, переведене без належної підготовки без довшої посередньої духово-культурної підготовки.

Привадило коротко підклад і хід подій в скупщині аперод року.

Боротьба між хорватами-федералістами і сербами-централістами тривала від самих початків об'єднання в тринадцятому столітті, переходячи змінні фази більшого або меншого загострення. Виразниками хорватського федералізму, по часами піднімалися нотками повної незалежності, була хорватська селянсько-радикальна партія під проводом Степана Радіча. Представниками білгородського централізму виступали сербські радикали під проводом Пашіча. Угода Радіча з Пашічем тільки переходило дригунула гостроту хорватсько-сербського напруження, яке зросло після смерті старого вождя сербських радикалів. Домогання хорватів щодо зміни конституції в федералістичному дусі, не враховуючи на деякі позитиви в тому напрямку, не знаходило свого адісцення, хоч здавалося, що ця місія має виконати кабінет слов'янського клерикала д-ра Короменца. Не диво, що в умовах постійного напруження білгородський парламент (скупщина) скорше скликався на підлядний трансир, як на законодавчий установу. На терені скупщини розгрілася перед роком один акт, а разіме кривавий епілог одного акту хорватсько-сербської трагедії. Пуїші Рачіч, хорватський посол, член сербської радикальної партії, б. офіцер підчас війни, після словної образи, нанесеної йому хорватським послом д-ром Періаром, кількама дистриками з революеру поклав труном або ринне раліко п'ятих хорватських послів (Періара, д-ра Басаричева, С. Радіча, П. Радіча і Гранджі). Після цього він сповнів з революеру в руках вишов в будівлю скупщини. Коли у зв'язку з призначенням закінчило в країні, а головні в Хорватії, коли хорватські делегати покидали скупщину, не почувачивсь безпечними, хорватський Рачіч вже сидів в тюрмі йдувався, чого це-від нього хотути. Він, виходячи з атмосфери безпосередньої примитивної

вендети, відповідаючи революером на словну образу (йому закінчило грабін мусульманських бататів у Босні) і проливаючи кров, сповнів тільки високопатріотичний вчинок. Те саме в поширеному обом повторив він і на суді, кажучи, що стріляв до бунтарів і вранників в патріотичному інтересі, в обороні батьківщини. Коли його звільняли, то він буде найпопулярнішою особою в краю, націоналістичним терором. Співобвинувачені Попович і Попович боролися аналогічно, признаючи до співучасті й не осуджуючи вчинку. Одвочасно до участі в обороні оголосилися десятки сербських адвокатів, тим способом солідаризуючись із вчинком Рачіча і тов. З другого боку югословенський уряд не впустив до межі держави відоз- французького адвоката Торреса, що мав заарештувати сім убитих.

Хорвати відразу домогалися переведення процесу. Тимчасом прийшла диктатура. Після деякої ладуми диктаторський уряд ринувся перевести процес. Але його обставини, оголошення до оборони цього гурта адвокатів, недопущення Торреса, — все те не задовляло судової сатисфакції для хорватів. Тому й не диво, що жінки і сім убитих демонстративно не явилися на процесі. Присуд, головні в відносинах до співобвинувачених Поповича і Поповича та мотиви присуду не можуть задовольнити хорватів. Мабуть відповіду на скупщинський криваві події було вбивство в Загребі прихильного диктатури ред. Штегеля. Коли до того додали інтерв'ювання коло Крушева-цу провідника загребської опозиції, б. міністра внутр. справ Светозара Прібічича, то будемо мати в загальному засовану ту атмосферу, в якій не мешав, але арозте сербо-хорватське напруження, загострюючи внутрішню ситуацію в Югославії.

Так оумно й трагічно на долі югословянського народу відбиваються довгі століття окремих-ного життя, що створили окремі культурні типи, які в одних і тих самих справах говорять двома язиками, хоч одною мовою.

Напрямі політики Штреземана.

Репарації, окупация райнської області й справа меншостей.

Віденська „Нае Фрае Прессе“ друкує цікавий допис свого кореспондента з Берліна про основні напрями політики Штреземана під теперашню пору.

Штреземан буде домогатися від Бріана рішучо звільнення від окупатії райнської області. Якби Бріан знову домогався заведення сталої контрольної комісії антанті в райнській області, Штреземан знову відкине це домогання, як він це зробив уже давніше. В Берліні сподіваються, що тепер Франція не схоче настоювати на продовженню окупатії райнської області, бо після репараційного плану Юнга Франція тепер сама має платити кошти утримання окупатійної армії. Ці кошти вносять 500 мільонів франків річно, і Франція тепер не має можливості накинати плачення їх Німеччині. Якби Бріан не схотів згодитися на звільнення райн. області від окупатії, Штреземан готовий внести свою димісію, а тоді ставав під знаком запитання справа ратифікації репараційної умови з боку німецького уряду. Крім звільнення райнської області Штреземан буде домогатися також звільнення саварської області. Однак це складніша справа, бо звільнення цієї області не залежить від самої Франції.

Як відомо, комітет трьох при Лізі Націй для справ національних меншостей, якого головою був Чемберлен, ухвалив пропонувати відкинення майже всіх німецьких внесків. Однак тепер ситуація основно змінилася. Чемберлен уже не міг поїхати до Мадриду. Новий англійський уряд займає зовсім інше становище в справі національних меншостей, ніж попередній консервативний уряд. Тому німецький делегат поставив, як відомо, внесення, щоб обговорення справи національних меншостей відложили до осенньої сесії Ліги Націй в Женеві.

Найкращим дарунком

з нагоди іменин, свят і хрестин є вкладкова книжочка враз з пушкою ожадности

Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

Українські уніяти в Німеччині.

Берлін, 5. червня 1929

Українці, в більшості емігранти, стали Німеччині постійним і відомим явищем, оскільки за час десятиліття тутешнього перебування в грунт, ажилися з відносинами, найшли контакт з німцями, повинаючись працю й заробіток, повідніхалися й почали завазуватися організційно самі з собою. Успокоєння відносин уможливило деякий перегляд української еміграційної справи з постороннього, що так скажемо, становища, без якихнебудь політичних моментів. Українська колонія в Німеччині є, поминаючи деякі зміни, зорганізована в більше менше означених формах у цілий ряд найріжнородніших товариств, груп і гуртів політичного, культурного, просвітнього чи просто таки земляцького характеру. Заспокоєння та зрівноважений ритм життя дозволяє також охопити українську еміграцію в Німеччині і з її морже найважчої, реалізаційної сторони. Порівнюючи доволі корисно представляється справа бой з українськими уніятими, які від 1927 р. почали себе віднаходити та скупчуватися та кож на реалізаційному ґрунті. Хоч у цьому відношенні Берлін не має за собою старих традицій української уніятської колонії з Відня, згуртованої доволі церковн. св. Варяри, то все-таки зроблено вже й тут далекойдучі кроки, щоб не допустити серед німецького моря до денационалізації наших людей також у реалізаційному відношенні. Пріше виглядає справа з українськими православними, які в реалізаційному відношенні, або тримаються по інерції сучасно-моковських православних кругів, або є азгалі для справи вповні індеферентні.

Українська уніятська колонія — це в більшості галичани (є також одиний уніяти з Буковини) нараховує в цілій Німеччині приблизно 35—40.000 душ! Однак незначайно важко охопити всю ту масу організації через те, що її поділяють більшість це — робітництво, розсипане одиницями й окремими родинами по цілій Німеччині, головном у Прусії і польських краях. Маємо тут на думці не т. зв. „сезонових“, які приїжджають до Німеччини на літні місця на заробітки, а в осені відїжджають, але разіме ослілий елемент, який є двоякого походження. Поперше, це осліт тут на стаю по фільварках та окремих селах сезонної, а зрештою тисяч споміж учасників української виважової війни, які відїжджали різними дорогами до Німеччини, або з польських таборів полонених, або просто з війська. Характеристично підкреслити, що більшість „політичних“, находять собі місце й заробіток разіме по містах та індустріях і торговельних центрах, а противестий до „сезонових“, які тягнуться у більшості до села.

До війни перебувало в Німеччині часами 100—120.000, а то й далеко більше людей, ановати двоякого типу, сезонної й американської імїгранти. Тим пояснюється, що центрами уніятського церковного життя були Бремен і Катовіц. Переходило перебував це й третій уніятський панітет у Берліні. Тимчасом, це була еміграція цілком іншого характеру як сучасна. Вона була незабарелена спільною політичною домішкою, як це має місце нині. В часі війни уніятська справа в Німеччині підпала цілковито і шовно під кінець 1926 р. почали зв'язатися перші позначки регенерації.

Заходами метрополічного ординаріату й при співпраці берлінських емігрантських код. з перш за все Української Громади в Берліні пороблено перші заходи в справі утворення української уніятської парохії в Берліні. До уніятської уніятської парохії в Берліні, з якого виходило уніятське реалізаційне життя, був Бремен. Перші

Побут і психологія.

(Над нашого кореспондента.)

(Докінчення.)

Луцьк, 6. черня 1929.
III.

Але перелом цей ще не закінчився. Щоби зорієнтуватися в повній мірі в тому, що діється на наших очах на північно-західних землях, необхідно звернути належну увагу на перебудову того дрібно-хліборобського власницького ґрунту, про який сказано вище та на якому має кооперативізація праці.

Характеристична риса цієї перебудови — повний розрив не тільки з рештками „общинності“, але навіть з традиційною скупченістю сіл. Хто стежить за комасційною статистикою, подивляється широкий масовий вихід нашого селянства на цілковито ізольовані хутори. Комасування ґрунтів і вихід на хутори охопили наше селянство, як горлячка. Обличчя країни швидко я різко міняється. Ізлучи потягом, із здивуванням оглядає скрізь порозкидані по широчезних просторах поодинокі хатки. Села з їхньою скупченістю, красою й формами життя пропадають. Коли в полі до вашого зору вібає купка хаток, ви мимохіть запитуєте, чи швидко вони розсіпаються по полях. Маємо вже до діла з явними новими формами не тільки господарювання, але й селянського побуту. Інший він був досі, інший він буде тепер.

Розпорошеність селян по величезних просторах вимагає зміни методів праці. Коли вистарчило години часу, щоб кинути якусь вістку чи наказ по всіх хатах села, тепер на хуторах вимагає не вже кілька днів. Коли ще недавно вмиг чия можна було зібрати велику юрбу, сьогодні для цього потрібно доброї пружинної організації і полчення. Ясно, що на якийсь час темп збірного життя загальмується. Буде це доти, доки життя не введе нові засоби швидкого пересування. Одним з перших будуть: літом ровер, — а зимою якийсь інший засіб комунікації. Ровер уже торує собі шлях на село.

Є багато й позитивних, національно-громадських рис у цій перебудові хліборобського й побутового життя наших мас, але про них не місце тут говорити.

IV.

Ті, що матимуть у своїх руках керму економічного й національного життя, мусять звернути увагу й на друге явище: певну зміну психології наших мас. Серед дорослих, що виходять на хутори, цієї зміни майже не помічається. Вона йде повільно, тому й непомітна. В усій повнолітній П зауважимо в дітях, що виростають і виховуються ізольованими від інших, сусідських дітей. Вони мусять стати менш товаришескими, більше замкненими в собі. Збільшиться вплив батьків і зменшиться він збоку стороннього оточення. Об'єднуючим і інтегруючим національно-культурним засобом мусить стати книжка й газета.

Тут варто спинитися на одній психологічній рисі, знання якої є необхідним для провідників народу в зв'язку з поданою вище формулою праці: кооперативізацією на ґрунті дрібнохліборобської власності.

країнські бібліотеки, які переходять від громади до громади; тим шляхом робітництво отримує теж українські часописи.

У самому Берліні українська уніятська Громада має оце від двох років можливість ходити на богослуження до своєї церкви. Засновано хор. Справа з хором йшла з початку доволі повільно, доки його не перебрав у досвідні руки оперний співак на німецьких сценах, п. Емільян Зарицький. Справу поставлено настільки добре, що виявилась агода можливість виступити з церковним хором публічно, з нагоди одного українського викладу з цілого циклу п. з. „Значіння України для унії“ (в німецькій мові).

З бази організації уніятів виявились можливість найти ближчий контакт з впливовими німецькими католицькими кругами. Офіційно католи. „центра“, одної з найбільше впливових нім. політичних партій „Германія“, ставиться дуже симпатично до нашої справи та вміщує час до часу про неї прихильні статті. В деяких випадках мають із цих зв'язків безпосередню користь наші незалежні студенти (без ріжничі вірування), які користуються чи то харчово, чи в деяких випадках (іспити і промоції) позичковою допомогою. Через зв'язок зі „Союзом Католицьких Академіків“ і „Німецьким Союзом Карітас“ влаштовано в Берліні у квітні і травні цикли публічних викладів на тему: „Значіння України для унії“, які відбулись в салі „Сецесіа“, одної із тутешніх сталих мистецьких виставок. І так: 30. квітня говорив о. д-р Вергун на тему: „Історичний огляд церковних відносин на Україні в минулому й сучасному“; 7. травня проф. Іван Мірчук з Українського Наук. Інституту в Берліні, на тему: „Духове життя на Україні в 17. і 18. стол.“; 14. травня проф. Волод. Залозецький з Українського Наук. Інституту: „До історії східно-євр. християнської архітектури й її залежності від сходу і заходу“ (зі світляними ілюстраціями); 28. травня д-р Зенон Кузеля: „Вплив церкви на українське народне життя“ (з хоровими ілюстраціями); 4. черня, д-р Волод. Залозецький: „Духові й історичні передумови до уніятської проблеми на українських землях“.

В цілості приходить означити активізацію українських уніятів в Німеччині, як безсумніву дуже позитивне еміграційне явище.

Демонстрація швайцарських жінок за виборчим правом.

В Берні відбулася велика демонстрація жінок за виборчим правом, бо як відомо в Швайцарії жінки ще досі не мають виборчого права ні при виборах федеральних, ні при виборах кантональних. Великий похід, у якому взяло участь понад тисячу жінок-делегаток з усіх частин Швайцарії урочисто поховили петицію за виборчим правом для жінок, яка мала 287 тисяч підписів, до федеральної палати. Жінки принесли президент національної ради, а потому віцепрезидент федеральної ради. Завдання виборчого права для жінок може наступити лише шляхом зміни федеральної конституції, яку мусить ухвалити федеральний парламент. В цьому напрямі є вже відповідні внески.

живно обрахувати й наперед передбачити наслідки праці?

Ні! В сільському господарстві ми бачимо зовсім протилежне. Праця, як це вже говорилося, у більшості переводиться, мусить переподілитись під відкритим небом, себто в умовах, які трудно передбачити, а ще трудніше і майже неможливо амірити. Та й справді. Чи може людська воля безпосередньо впливати на такі явища, як збільшення чи зменшення морозів, дощу, сонячного світла, тепла то-що? Безумовно ні! У цьому людина безсила. Вона може тільки пристосовуватись, корегувати дещо, але й то тільки безпосередньо.

Так, наприклад: 1. Вийшов обробкою ґрунту можливо впливати на збільшення чи зменшення вологості у ґрунті; 2. Висадженням чи висадженням морозовитривалих та посуховитривалих рослин — можна безпосередньо інфлювати впливи морозів чи посухи; 3. Підбором чи вибором найкращих родів — можна збільшити врожай і т. п.

Потім, не можна у сільському господарстві бути й вузьким фахівцем, як то бачимо ми по фабриках та заводах, а то з тих причин, що у сільському господарстві мало є таких одноманітних праць, як у фабриці, щоби вони таглися а дня на день протягом року, багатьох років... Ані орати, ані сіяти, ані косити протягом цілого року не можливо. Це все праці сезонної, тісно пов'язаної певною поступовою послідовністю.

Як бачимо, в сільському господарстві одна й та ж особа мусить іміти переводити сама всі господарські праці, розуміти їх доцільність чи нецільність, давати їм оцінку...

уніятські богослуження після війни відправили у Німеччині о. Теод. Гаушинський ЧСВВ, що прибув туди в організаційних цілях. В травні 1927 р. Берлін дістав постійного священика. Був ним о. Михайло Кіндай, який перебував тут до поховини листопада 1927 р., почім виїхав на стало до Америки. На його місце прийшов о. д-р Петро Вергун — нині душа і центр цілої уніятської справи в Німеччині. Має дуже чисельну і дуже розсипану громаду вірних і через те, половину свого часу ауживає на поїздки, відвідаючи окремі численніші уніятські громади. Поміняючи сам Берлін, назовемо декілька місьць більшого скупчення уніятів: Бремен — окола 300 душ. В околицях Бремена: Дельменгорст — 300 душ, Гемелінген — 100 душ, Гамбург — 200 душ, Штрайзунд — 100 душ, Пайскречан на Шаєську — 60 душ, Грімен на Поморі — 40 душ, Данціг — 100 душ, Батав у Наймаркті — 40 душ, навіть до Берген на острові Рюген забрало якийсь чиним — 30 уніятів. Як сказано, уся релігія є настільки розсипана, що вдержувати з чиним контакт є незвичайно важко. Все це в більшості — робітництво. Крім чисто релігійного справу організації уніятів набирав тим більшого значіння, що церква є в даному випадку одним із найсильніших засобів боротьби з деаціоналізацією наших людей. Вона втримує купи, не дає забуватися і розгублюватися у німецьким морю. Робітництво, само по собі доступне класам соціалізму й комунізму денационалізується в чужинеським оточенні тим лекше, що це середовище на задній план відсуває справу національної приналежності, робить людей мало відповідними для національних справ і нечуткими. Тому зрозуміло, що організаційний уніятський роботі серед українського робітництва з усіх сил перешкаджає й на кожному кроці бороздить берлінська „соціалістична“, а в дійсності наскрізь комуністична „Воля“.

У самому Берліні працює якийсьнебудь 2000 українських робітників-уніятів. Богато з них є організованих у „Болі“ і розуміється, не можна мати проти організації тутешнього нашого робітництва в українській організації абсолютно нічого, а радше, навпаки, коли не те, що робота „української“ „Болі“, диктована безпосередньо з Харкова, точніше з Москви, є на найпростішій дорозі до того, щоби наших людей на тутешньому ґрунті денационалізувати й соціально деправувати. Траплялись густо-часто випадки, що на один або два дні перед заповідженням приїздом уніятського панотця до тої чи іншої громади, „Воля“ вислала своїх агітаторів для підбурювання людей проти „попа“ й „буржуазних витребеньок“. Тимчасом тутешні українські „спеці“ від комунізму мають тяжку роботу. Без активної допомоги ДПУ. — вони не в силі морально виграти ні в одному випадку, на що вказує хід подій, особливож у Берліні. У жовтні 1928 р. засновано в Дельменгорсті коло Бремена „Українське Католи. Т-во ім. Володимира Великого“, якого більшість членів — це молодіші „комуністи“. Цього року так влаштували собі вертеп з колядками, добули салю й католи. Ферайнстаузі й роблять заходи для українських виставок, сходин і концертів. Роспочато теж поміж уніятським робітництвом культурну й національно-просвітну роботу. В Бремені й Дельменгорсті засновано мандрівні у-

ІНЖ. АГР. АНТ. РОМАНЕНКО.

Сільське господарство в житті народу.

(Докінчення.)

Дещо відбувається всі ці, так названі „життєві процеси“ та в яких умовах?

Всі ці процеси тісно зв'язані зі зовнішнім проміняним, ґрунтом, водою, повітрям тощо. Отже ніде-інде вони відбуватись не можуть, як тільки під відкритим небом, на великих просторах суші й води.

Кому з нас не відомі примхи природи, що іноді доводять сільського господаря до розпачу? Прикладами лише собі морозів та приморожків, що причиняються до зимарання посівів; спеку — що висушує ґрунти, висомтуєючи з них останню краплинку води, якою мусіла-б життєвись рослина; великі дощі, — що змивають, руйнують все; град, що нищить всі посіви, а з ними й господаря... А шкідлики, а пудети, як на рослинах так і на тваринах... Все це часто-густо працює проти сільського господаря, нищить його тяжку працю, його самого...

Чи можна всі ці умови порівняти з умовами праці у фабриках і заводах, де все відбувається й може відбуватися у закритому помешканні, в кожну пору року, навіть в кожну годину дня й ночі... Де кожний робітник може спеціалізуватись в якійсь одній і то дуже вузькій, точно означеній власній праці... Де з олівцем у руках мо-

жисувати важливість для людства процесів, що відбуваються у сільському господарстві та їх складність, — мусимо поставити ще одне запитання, а саме: в чітх руках перебуває кермування цими процесами?

Страшно давати відповідь... Але будимо мужніми, скажемо правду. Кермування цими складними процесами перебуває переважно в руках селян, серед яких дуже багато зовсім неписьмених, на яких ще й тепер мало звертають уваги очовидячи тому, що не розуміють тієї важливості для всього людства праці, яку переводять ці неатомні працівники нині...

Чи бачили ми хоч одну фабрику, де не було б освіченого керівника, інженера та десятків-двох досвічених робітників? — Навпаки не бачили. А подумімо хоч би на наш край... Скільки є без всяких освічених керівників не тільки сіл, але й цілих повітів... Не будемо розбирати причин цього явища, а лише констатуємо факт, що їх нема.

Дбають у нас про все: і про фабрики, щоби вони виробляли якнайкращі та найдешевші машини, сільсько-господарське приладдя то-що, і про залізницю, по якій можливо було-б багато й швидко перевозити всякої асачини, і про торговельні апарати... Це все добре, потрібно... Але але те, що мало, або й зовсім не звертається уваги на тих, хто буде купувати ті машини та приладдя, чий продукт найбільше транспортується, мусить транспортуватися по всьому світу, хто звільняється годиноним покупцем і продавцем — себто на селян, що працюють біля землі, які складають переважачу більшість населення країни...

Ця риса мусить бути вищою й ціннішою. Хто бував на так званих наших сільських і політичних зборах, вічах, різних зборах, той міг спостерігти наочні прояви того, що називають психологією „стадністю“. Скупчені колективні сім'ї легко підпадають під вплив одиниць і піддаються масовій сутегії.

Досі наші „приговори“, ухвали, постанови, чи інші політичні акти мали адебільшого основою почуттєві впливи, суттєві збоку одиниць, „стадну“ психологію. Тепер ці чинники будуть ослаблені. На перше місце виступить у індивідуалізованих хуторян чинник розумовий — ідеї, перекинута в відірвані хатки шляхом друкованого слова.

Цей розумовий чинник безумовно полегшить розвиток і сільсько-господарських товариств і кооперацій, які нині зустрічають великі перепони або в соломинному запалі або в суттєвій ворожбистій чинності. Але цей розумовий чинник мусить бути належним способом запряжений до праці.

В. Островський.

За океаном.

Посол Лучкович в обороні національних меншостей.

З американської української преси довідуємося, що одиниць український посол у домініанському парламенті Канади (в Оттаві, Онтаріо) п. Михайло Лучкович уже від двох літ займається справами національних меншостей в Європі, а зокрема справами українців у Польщі та Румунії.

Вже минулого року порушив він кілька разів справу українського населення в Польщі перед канадським урядом і звертався кілька разів до канадського представника в Лізі Націй п. Михайло Лучкович уже від двох літ займається справами національних меншостей в Європі, а зокрема справами українців у Польщі та Румунії.

Вже минулого року порушив він кілька разів справу українського населення в Польщі перед канадським урядом і звертався кілька разів до канадського представника в Лізі Націй п. Михайло Лучкович уже від двох літ займається справами національних меншостей в Європі, а зокрема справами українців у Польщі та Румунії.

День „Рідної Школи“ у Філадельфії.

Дня 2. червня відбулося у Філадельфії, як довідуємося з заповідних приїзд делегата „Рідної Школи“ на той день до Філадельфії статтей амер. газет, свято „Рідної Школи“. Свято почалося в 6. год. вечер. театральною виставою діткої пєси Софронова „Свято Весни“ у великій українській галі. По виставі відбулося віче в справі українського шкільництва у старому краю. На вічу виступив обширний інформаційний реферат про положення української школи в Галичині делегат „Рідної Школи“ п. Л. Ясичук. Свято мало маніфестаційний, масовий характер.

Свято української матері в Дітроїті.

В неділю, 19. травня відбулося в Дітроїті перше в тому місті свято в честь української матері. Свято відбулося силами місцевої української школи із виключно українською програмою. Концерт-академія почалася відповідною промовою о. Сембровича, а далі йшли декламації, хоріві продукції, сольові спів, гри на скрипці і фортепіані і промови п. М. Федитника про вагу свята матері. Свято зробило на всіх учасників велике враження.

Відгуки анатем.

Постанова протестуючих зборів православних українців у Варшаві, 17. травня 1929.

Нижчепідписані миряни православної церкви в Польщі, вислухавши постанову Св. Синоду Святої Автокефальної Православної Церкви в Річкосполиті Польській від 15. квітня 1929 року № 14 про відлучення від Церкви та анатемування мешканця м. Володимир на Волині лікаря Арсена Річинського за його ворожу та шкідливу для православної Церкви в Польщі діяльність ствердили, що 1. Постанова Св. Синоду зложена в таких загальних виразах, що не дають вони можливості зорієнтуватися, яких власне чинників начебто допустився лікар Річинський проти догм Православної Віри та канонів Православної Церкви, а наведені в постанові факти з його діяльності в жадному випадку не можуть служити підставою до обвинувачення його в хулі на Духа Святого, а тим самим до відлучення його від Православної Церкви та анатемування. 2. Мимо того, що лікар Арсен Річинський погодився дати свої пояснення на поставлені йому Св. Синодом запитання та обвинувачення (замість визначеного Св. Синодом прот. Борнікевича, що з огляду на особисті та громадські розбіжності було для Річинського морально неможливо) своєю духовною отцею прот. Пашевському, Св. Синод пояснив від лікаря Річинського не прийняв. 3. Постанова цілком не відповідає духові християнської любові, як то повинно бути в актах Православної Церковної влади, навпаки пересикнена вона ненавистю та візгерою ворожнечю до лікаря Арсена Річинського, як представника та оборонця релігійних і церковних інтересів українського православного населення у Польщі та стародавніх прав і традицій Православної Церкви в Річкосполиті Польській. 4. Для виправдання вжитої проти лікаря Річинського найвищої церковної кари Св. Синод покликався на 55 правило Апостольське, 18 правило IV. Вселенського Собору та 34 правило Трульського Собору, знаючи, що правила ці можуть бути застосовані лише до осіб, що належать до клиру, та до чернів і не передбачають застосування відлучення від Церкви та анатем, і в той спосіб свідомо впроваджуючи в бруд православну людність, яка не може зорієнтуватися в наведених правилах та безпідставності постанови про відлучення і анатемування. 5. Кара відлучення і анатем від довгого часу не накладалась в Православній Церкві навіть проти еретиків і сектантів, а Св. Синод Православної Церкви у Польщі всупереч з канонами не виз-

начив цієї кари навіть бувшому архимандритові Смарагдові, котрий у жорстокий спосіб замордував у Варшаві св. пам'яті Митрополита Юрія, першого Митрополита св. Автокефальної Православної Церкви у Польщі, повердника нинішнього Митрополита Дениса. І тому одноголосно ухвалили: а) протестуючи в самій рішучій спосіб проти порушення Св. Синодом Православної Автокефальної Церкви у Польщі канонічних правил Святої Вселенської Православної Церкви, признати постанову Св. Синоду від 15. квітня 1929 р. № 14, про відлучення від Церкви та анатемування лікаря Арсена Річинського, нікого не обов'язуючим актом, виданим Св. Синодом в обороні старо-московських традицій та в запалі національно-політичної боротьби проти українського церковного руху. б) Визнати, що Св. Синод, видаючи зазначену постанову, не думав свого високого становища у Православній Церкві у Польщі і неслухняно зняв канонічних правил Св. Вселенської Православної Церкви. в) В інтересі християнської любові, порушеної цим неканонічним актом найвищої несправедливості довести про постанову Св. Синоду до відома Константинопольського Вселенського Патріарха та всіх найвищих достойників Святих Автокефальних Православних Церков усього світу, г) Випливи цієї ухвали представити Голові Ради Міністрів, Міністрові Ісповідань і Освіти Річкосполити Польської та Св. Синодові Православної Церкви у Польщі, а також подати до відома лікарів Арсенів Річинському з виразами глибокого співчуття та найвищої пошани.

Відгуки дня.

Кара, проба, чи любов?

Пять днів жив Львів під українським полком темпераменту, фантазії і посягати демонстрації. Всеносьба академічна молодь з парадним своєю життям і ім'ям адемотивала друкарню „Хвиля“, школу і життєвий студентський дім, які мали нещастя знайти на дорозі походу мозолів політиків.

З приводу цих демонстрацій різні люди різно балакають. Є такі, що хвалять, є такі, що гудять.

— Бійтеся Бога! — каже до мене один знайомий політик — що це все значить?

— То значить, що за вілними джерм не може бути чоловік безпечний.

— Я не про те. Мені йде про життя. До чого то доходить? Вони вже собі дозволяють навіть за образу релігії.

— А чи це ствердження факт?

— Як-же не ствердження? Не читали ви тіба урядового комунікату? Свідство виказало, що поведінка життєвих дітей могла викликати враження рамської провокації, бо діти не мали достаточного нагладу і підчас лаван кричали. Невиключено, щоб кидали дрібними предметами на процесю. А коли кидали, то можна припустити, що й плювали... Що ви на це?

— Коли є такі докази, то певно, що треба було заарештувати. Тільки не знаю чи аж у такий спосіб...

— Що значить у такий спосіб? Думаєте, що можна компетентно адемотивувати друкарню за такий короткий час?

головною основою системи народного господарства, життя нації, всього людства...

Мені можуть поставити запит, що я перебільшую. Але я доводжу нагладати рисовою вченого Мальтуса, а саме: що людство все збільшується в геометричній прогресії, а продукти споживання — лише в арифметичній. Нехай кожний зупиниться хоч трохи над цим і подумає, до чого воно веде?

Правда, Мальтус у ті часи не передбачував, не міг ще передбачити того високого піднесення врожаю з одиниці площі, яке тепер можливе при раціональній, інтенсивній формі господарки. Але ця можливість є або прийде лише тоді, коли буде вестися доцільне господарювання, що, в свою чергу, вимагає досвідчених господарів. А чи багато ми їх маємо по своїх селах? Чи досить абзимо про те, щоб вони були? На превеликий жалі мало їх є, і порівнюючи мало дбають про те, щоб їх більше було.

Забувають всі ті, в чіх руках знаходяться фабрики, транспорт і торговля, що теми їхнього розвитку, навіть більше — їхнє життя — залежить виключно від темпу розвитку сільського господарства, його життя...

Коли сільський господар не буде мати що продати, — тоді не буде чим торгувати, не буде що возити, не буде що їсти... Статуй фабрики й заводи, починається рух, далі богатіша пошесте марно жаху, голоду й смерті... Підтверджуючи це і почеркуючи приклади ми вже бачили у межах бурної Австро-Угорщини та в Німеччині підчас світової війни в тепер бачимо на широкій європейській території в посушливі роки

Підсумовуючи все вище сказане, ми, яким доля судила працювати в галузі сільського господарства, — можемо сказати, що праця наша є однією з найголовніших, а умови праці — одні з найтяжчих. Але нас це не лякає... Ми мусимо бути свідомі своєї праці та знати, що і для кого ми робимо... Ми підемо, мусимо йти до тих, життям яких мало цікавляться... Підемо до рідних сіл, заглянемо до кожного господарства, запитано кожного господаря, що його болить... ртіним його... піднесемо його дух... надамо йому знання та енергії для боротьби з явищами природи, які густо-часто йдуть проти нього. Правда, тяжко нам заглянути до кожного господарства, бо мало це нас, а ще тяжче впливати на зміну тої чи іншої господарки.

Агрономи, у більшості, знову таки не мають тих можливостей, які мають інженери-керманці фабрик та заводів, що безпосередньо можуть впливати на зміну чи повну зміну будь чого у своїй підприємстві: вони мають до діла з нанятими робітниками, які виконують всі накази своїх роботодавців. В нашій галузі праці подібні умови можуть мати лише керманці більших маєтків. Наші попити агрономи мають до діла лише з окремими дрібними господарствами, повільними власниками і керманцями яких є поодинокі господарі, що як хочуть так і порадують у своїй господарстві. Тому-то, щоб намовити таких окремих господарів зробити ті чи інші зміни у своїй господарстві, — агроном мусить наперед перекопати їх у доцільності цих змін, об'єднати їх на дні психічно, а для цього, в першу чергу треба зловити довіру кожного окремого го-

сподара, що не завше й не так легко дається. Для здобуття цього довіри — треба оперувати точними даними, перекірними досвідом, про які край наш мусить тільки зряти, бо які грунти, які кліматичні умови, які розлиність нашого краю не досліджені... Нема досвідчених стацій... Нема дослідників.

Інші народи все це зробили, все це мають. Мусимо й ми зробити і мати, коли хочемо, щоб наш народ жив і став рівноправним членом культурної сім'ї народів.

Закінчу я все це словами професора Вільямса, який каже: „І горе тому народові, у якого сільсько-господарська промисловість сплилась у свою розлину; швидко праця його творчої думки, постане в сплиніть у свою розлину його національна культура і народ, деградує у свою регресію, він мусить неминує здобути свою самостійність в ролі народів і мусить бути засмілюваний іншими народами. Бо закладі цінні є продукти хліборобства і знають велику їх потреба, щоб допустити наного за мале використання сільсько-господарської площі. Сама історія вчить, що духовне первенство, культурна керма належить тому народові, який зумів зливати найбільшу кількість соціальної енергії на одиницю площі своїх сіл“ (Вільямс. Основі земледілля, ч. I, стр. 12.).

Ці слова ми мусимо собі добре запам'ятати та іншим пригадувати, бо вони до нас, українців, більше відносяться, ніж до якого-небудь іншого народу.

— Залежить від вірвани. Я бачив по друкарні „Діла“ минулого року, що між студентами в фахіні першої сорти.

— Ви все жартуйте! Ручу вам, що за тих кілька дурних літотанців чи ротаційних машин зробили жиди крик на цілу Європу.

— Бачите і мене це гризе. Після першополітопадових пригод минулого року прийшов новий спокій. А тепер — маси... А ще до того той Мекдональд.

— Мекдональд?! Думаете, я його боюся?

— І я особисто не дуже. Але він може пошкодити. Знаєте тепер ця справа з нац. меншостями... Знаючий глянув на мене як на рівного брата. В його очах світилася любов і падія з домашньою сердечних сіл.

— Думаю, що в тім випадку ви — українці будете з нами. Ми може й маємо деякі непорозуміння, але потрафимо їх роз'яснити. Правда? Що? Так! Між собою, в своїй хаті, як рівний з рівним!

Я прирік йому поміч...

Після того я стрінувся з одним жидом.

— Папе! Ви українці... нейтральний... вас це може навіть тишити, але нежить за що? Між були такі льолясти, навіть вас часом криждали, а вони!... і заплакав.

— Я чув, що ваші школярі плавали з вікон на процесі...

— Ви чули і я чув, але і я і ви з одного джерела. Зрештою свідать: як можна планувати з війна на середину вулиці? То хіба мусіло бути діти „фаєрманів“, щоб так далеко могли залюти. Ми в варді трохи войовничий, але не такі як заходять янась небезпека! А тут і небезпека і льоляність...

— В такому разі — кажу — це ніщо інше, тільки проба вашої льоляності, або доказ любови!

— Як-то?

— Зовсім просто. Щоби пізнати чинсь вірність, треба робити г. зв. „літхпроби“. „Штїх“ є болочий, а проба конечна. Рівні досвідчення зсилає Господь Бог на людей...

— Думаете, що воно так?

— Я певний цього. І коли видержите кілька таких проб, то тоді кожний повірить у вас. Не штука бути льоляним, коли кому добре поवादять, наприклад так як нам.

— Ну, нехай буде. Але ви казали ще за любов. Як можна з любови бити?

— В нас є приповідка: „Як чоловік жінки не бе, то в ній утроба гине“, думаю, що це таксамо... Знаючий мій аж сів з радости.

— Дякую вам, що ви мене потішили. Аз лекше на серці. А я підозрівав, що то антисемітством. Уже навіть думав про союз з українцями...

Протижидівські демонстрації в Познані.

Для 8. червня в Познані після акад. віча маніфестанти пішли на Старий Ринок і побили жидів в жид. крамницях. Арештували 37 маніфестантів.

Віче ухвалило м. і. резолюцію, яка домагаться рішуче, „щоби вознода Голуховський перепросив акад. молодь за скандальні вибрики гр. стар. Кльонца“.

Відгомін львівських подій у Варшаві, Кракові й Люблині.

Заповідане на 8. червня віча акад. віче у Варшаві (на яке університетська влада була дозволила) заборонено після спільної конференції унів. чинників і з урядовими. Востанок віче відбулося на унів. подвір'ю при участі 2.000 академиків. На вічу з'явився гурт дем. молоді та роздавав відомості проти страйку. Востанок на вічу ухвалили м. і. резолюції, щоби покарати учених жид. гімназії, замкнути цю гімназію, домагаться димісії зва. грод. старости Кльонца, випущення на волю арештованих студентів, нумерус клясаус. Ухвалили теж резолюції проти преси, яка осудила ексцеси.

Акад. віче в Кракові при участі около 3.000 академиків ухвалило резолюції, в яких м. і. заявляють, що солідаризуються з львівською молоддю, та що піддержать її так, як вона цього жаждатиме. Домагається теж димісії гр. стар. Кльонца.

Акад. молодь університету в Люблині ухвалила протокол страйку для піддержання львівських студентів.

Взивають до спокою.

В суботу веч. польська акад. молодь на вічу, гдаженим на атолою вонводи і ректорів, ухвалила звизати заперестати вуличні демонстрації, тому, що до демонстрацій прилучувалося вуз. шумовина та що викликають їх комуністи. Віче заявлялося за дальшим страйком, жаждало, щоби арештованих янайскорше випустити на волю і ухвалило бойкот жидів.

Відозва єпископату.

Львівський лат. єпископат видав відозву за підписами архієп. Твардовського, Теодорювича і Лисовського, в яких сказано, що відомо йому, що в останніх подіях не грали розі якісь партійні причини, покликуються на свідчення свідків, яка велика була зневага христ. почувань і якішні ванная страйкуючих зачати працю та зневага, що поробив заходи в справі арешт. студентів.

Кажуть, що нині страйк буде злізвідоманий.

Комуністичні відозви.

„Св. Польске“ повідомляє, що комуністи розкинули серед акад. молоді відозву, в якій взивають скинути буржуазних кайдани. Крім тої відозви нібито найшли в польськ. Акад. Домі ще й довші відозви в українській мові.

Трамвайна катастрофа.

В неділю рано на вуз. Словацького подвійний трамвайний віз „1-ка“ наслідком зіпсутти гальми на скруті перекинувся і впав на хідник. Дахом ударив так сильно об брану дому ч. 2., що вирвав каміни отовні. Вови вийшли ціло, лише шибби побилися. Були контужені два трамвайники й одна жінка. Віз із хідника усували з год.

Ліга Націй прийняла проєкт комітету 3-ох.

Рада Ліги Націй прийняла конклівай рапорту комітету 3-х у справі зміни приносивання до теперішньої процедури при розгляданні петицій національних меншостей. Постановили, що комітет збереться щораз у вівторок, як приїде мін. Штресеман. Сподіються, що приїде теж новий англ. міністр закорд. справ Гендерсон.

Члени кабінету Мекдональда у короля.

Члени нового англ. кабінету явилися 8. червня в уіндзорській палаті, щоби дістати від короля урядові печатки. Перше засідання кабінету відбулося 8. червня.

Програма Мекдональдового уряду.

Англ. радіостанція оголосила програму уряду в якій сказано: Мусимо працювати для справи мира, промислу і закорд. звяземні. Сумніваюся, чи до року досягнемо успіх. Та мусимо старатися, щоби все, що маємо зробити, було зроблене якнайскорше. Вийніді каже Мекдональд, що хоч Гендерсон є міністром закорд. справ, на найбол. сесію Ліги Націй він сам поїде в Женеву.

Англійський король приїде у Піщани.

Управа лічничого заведення в Піщанах (за Словацьчини) одержала від прибічного лікаря англ. короля Юрія запит, чи не міг би король приїхати до Піщан для лікування. Управа відповіла, що може віддати для короля ціле крило неканюату Бернію. Король поїде до Піщан мабуті із кінцем червня.

Троцький хотів би до Англії.

Троцький вислав до Мекдональда телеграму, щоби дозволив йому приїхати в Англію для лікування.

Присуд убийника єгипетської княжни.

Для 9. червня у Відні запер присуд у процесі був. рігматра Гартнера, що вбив у концертовій залі єгипетську княжну Мучеб. На основі вердикту присяжних, серед яких було 4 жінки, Гартнер дістав 12 літ тюрми.

Габібула — виключений володар Афгану.

З Пешавару повідомляють, що Габібула після заняття Кандагару, став виключном володарем Афгану. Останні опірних племен мусілинуть небаром признати Габібулеву владу.

Зіви спорту.

Лігові мистецтва.

Львів. Погонь — І. Ф. П. 1:0 (1:0).

Катовиці. Чорні — Рух 4:2 (0:1).

Краків. Краковія — Вісла 3:1 (3:1).

Варшава. Варшавинка — Л. К. С. 2:0 (1:0).

Лодзь. Туристи — Ледія 2:1 (1:1).

Познань. Варта — Польонія 3:1 (2:1).

Окружні змагання.

Львів. Україна — Чорні П. 3:2 (3:0).

Львів. А. З. С. — Ресолія 3:2 (1:2).

Львів. Погонь І. В. — Гасюков 5:0 (1:0).

Львів. Лехія — Погонь (Стрий) 4:1 (1:0).

Золочів. Польонія — Яніна 3:1 (1:0).

Товариські змагання.

Станіславів. 49. пп. (Коломия) — Ревера 4:3.

Перемишль. Чувал — Габібор 1:1 (0:1).

3 концертної сали.

Концерт Михайла Островерхи і Дарії Герасимович.

Четверговай концерт ліричного тенора Михайла Островерхи при співучасті піаніста Дарії Герасимович зробив на доволі численно зібраній публіці незвичайно симпатичне і гарне враження. М. Островерху знала досі частина нашої суспільности з його інтересних фелетонів з Італії, помішуваних на сторінках нашого часопису, виявляючи безумовну інтелігенцію автора. І тій саме прикметі завдячує наш співак у львівній часті успіх вчорашнього свого виступу. Маленькими могли заштитися тільки ті, для яких сильний — яскравий голосовий матеріал є альфою і ометою співацького куншту. — Голосовий матеріал нашого співака не великий. У високих позиціях не завдавав більша металічність звуку, та поруч з тим більша насиченість, теплота низьких тонів, і у тому напрямі концертант повинен спрямувати свої зусилля, щоби освітлити і в тих реєстрах ті прикмети, які знаменують середину і перші високі тони його голосу, що хоч не визнаються силою і блиском, та проте не є позбавлені соковитости і гнучкості та захоплюють слухача ніжністю красна.

У першій частині програми, на яку зложився пісні Січинського: „У гаю, гаю“... У мене був коханий рідинй край“... „Бабине діто“, староіталійські арії (Stradella, Bassani, Pergolesi) та Grieg-a: „Ich liebe Dich“, „An das Vaterland“, та Schumann-a: „Du bist wie eine Blume“ — співав наш співак мабуті під впливом початкової тремі, а може, не отримавши ще знів враження деякої хрипки з попереднього дня, вже може надто дискретно користувався своїми голосовими засобами, послугуючись більше декламаційним способом співання. Та і в такому разі годиться заприпитати, що напр. надто коротке — майже статкове вимовлювання поодиноких складів, особливо у нижніх позиціях ще більше ослаблює звук тонів, а при тім некорисно відбивається на гарній зрештою і еластичній диакції співака. Та безперечно краще вишла друга частина програми. Отримавши з початкової неспівності, а може привабливості дещо до акустичних умов сали — наш співак де далі зумів розвинути гарні та симпатичні прикмети свого голосу та почувавши себе голосово свободнішим виявив властиву, найсильнішу черту свого мистецтва а саме: багату виразову сналю.

Слід підчеркнути обі арії з „Mignon“ Massenet-a та „Mignon“ Thomas-a, з українських народних: Думу про Калыницького (Лисенко), а також Людкевича: „Тайну“, Барвінського „Вечерню у хаті“ й особливо князеву: „Вечірню пісню“ Степеня. Тут прийшли до слова і прикмети італійського „bel canto“ і особливо тонке почуття смаку та переняття змістом музики і слова. Колиб ходило про загальну характеристику М. Островерхи, як співака — то є він типовим ліричним тенором у строго камерній закрую. — Велика концертна сали — не дасть йому вповні підхожкої атмосфери — він почував себе краще і виїде краще на тлі інтимної камерної атмосфери. І треба ствердити, що попри всяку критичність, з якою хтонебудь хотів би підходити до четвергового виступу нашого співака, належить безумовно признати, що своєю безпретенційністю — непорочністю і шалостістю виразу, який знаменує повна відсутність якогонебудь ефектарства, співак наш зеднав собі ширі і вповні заслужені симпатії і любові собі гарний моральний успіх. Прикро мені, що про співучасницю того вечера п. Дарію Герасимович — як свою ученицю — не маю змоги надати ніякої оцінки — і одинокою моральною нагородою для неї нехай буде те безперечно признання публіки, яке змусило її (на такому опісля і п. Островерху) після її сольової тучки до наддатку.

В. Барвінський

Дивогляди.

Колекціонерка

В однім англійськ. містечку померла пані Еджтертон, яку всі вважали бідною. У хаті справді найшли при ній небагато гроші. Зате її П заповіту довідався зачудований, що вона має аж 11 домів. У цих домах ніхто не мешкав. Коли почали їх оглядати, побачили, що всі вони набиті від воріт аж під дах різними меблями: було там 1000 ліжок, 30 фортепіано і 40 церковних органів.

Мексиканський спорт.

Кажуть філософи, що все вже було. Але революційний Мексик з цим не згоджується. Там підготовляють великі перегони... сани. Їх зачиняють у клітки і вногороджують, а серед перегонів явиваються запашною стравою, з якої вони біжать наперед. Населення змислене такою спортовою номіною побавляється об заклад на великі суми.

НОВИНКИ

— На воля. Вчора (я п'ятницю) вийшов на волю студент Киши, арештований свого часу в зв'язку нападом на амбасадора при Городецькій вулиці. Досі сидів він у слідчій явній. На волю вийшов наслідком припинення (уморення) слідства проти нього.

— Болехів має нові межі. У державнім деннику законів оголошено зміну меж міста Болехова, долинського повіту. До міської громади Болехова влучили сільські громади: Болехів Руський, Новий Вазнаш, Довжук, Содоминоу Гірку і Волоцьке Село.

— Іспити на чадяників. Шкільні іспити на чадяників для кандидатів, які скінчили в шкільних році 1927/28 повний курс ремісничо-професійної (або жіночої професійної) школи призначені на другу половину червня. Точний речення означає кураторів шкільних округ. Інформації даватимуть дотичні школи, куди треба вносити прохання.

— Демонстраційне прізвисько. Цікаво, що львівська преса передаючи прізвиська арештованих студентів у зв'язку з відомими подіями не подала майже нічого точно. Арештовані переслали до слідчої явній спростування. З нього довідуюсь, що між демонстрантами є справді одні характеристичні прізвиська гідні того, щоб було надруковане в дійсній вигляді, а саме Арсен Крикунов.

— На селі недобре. Перед судом присяжних у Золочеві веде процес проти 21-літнього парубка Кириаса Вигінного з Поникова, який убив служницю свого діда, Михайлину Лабинську, сокирою вночі, ограбивши її з хлібкосою золотих. Вигінний пісар ріжних крутість почав спокійно описувати свій заочин.

— Доляри й бандити. Селянин Я. Савчик з Ніжніва поїхав з жінкою до Станиславова. Жінка пішла шось купувати на місто і досі не вернулася. Вона мала при собі 800 доларів. Є підозріння, що апала жертвою бандитського нападу. — У Вербівці Нижній (Коломия), продерся вночі до хати Олексія Чорнока через дах два бандити в масках і під загрозой револьвера та ножа забрали в нього 40 доларів, ще й золоті.

— Вартість сьомого сина. Один рідні у Варшаві продали сьомий син. Якийсь старий чи зовсім новий звичай каже, що кумом такого сина стає президент Річпосполитої, який дасть йому в дарунок 1000 зол.

— Вістки з усієї Польщі. До Польщі мають приїхати від II-го Соціалістич. Інтернаціоналу визначні соціалісти: бельгійець Вандервельде, француз Блюм, німець Лебе і латиський Кадіш. — За місяць квітень запротестували у всій Польщі мексиканці на 100 мід. — На щешинським Шлеську промисловці не агодилась на підвищенні плати робітникам текстильних фабрик; 30.000 робітників, яких звільняють від 15. ц. м. може лишитись без праці. — Нововбудоване фабричне містечко біля Тарнова буде називатись не Новий Хожов, а Мосціце, в честь президента Польщі. — Появилась несправлена чутка, буцім-то Брух, прем'єр Бартедь хоче аріктись свого посольського мандату, а замість цього вернутись із катедри львівської політехніки, але відразу не становить... ректора. Ректора вибирають, як відомо, професори і тому вибирати собі такого становить ніхто сам не може.

— Ріжні вістки. 8-го ц. м. минуло 50 літ від винаходу грамофону 82-літнім Елісоном. — Бувший болгарський король Фердинанд дістав дозвіл на поворот до краю на підставі останньої амністії. — Французькі вчителі рішили на своїм з'їзді страйк, не діставши домаганої підвищення. — Везуай знову прокидається; знищені він 50 домів. — В Іспанії екзасували урядово пресову цензуру для чужинних денників. — Кошукіст Фелікс Кош, бувший редактор львівської "Голосу" висланий в Москві Центр. Комітетом ком. партії до Парижа, щоб перевести контролю в торговельній радницькій місці, де стердали крадіж. — Дотеперішній англ. міністер фінансів Черчилль вибирається в подорож до Японії, Спол. Держав і до півд. Америки. — Троцький аншається в Туреччині до нового року; він скінчив книжку про Стааліна. — Японія підготувала на 25-го ц. м. свято роковин адмірала Порт Артура. — Англійський ліберальний посол Джовет перейшов до лейбур партії; є це сенсація. — У Боєній помер молодий актор Вачінгер оригінальною смертю: шнур розв'язаного дзвона виникнув його через вікно і вріс йому в 35 метрів висоти.

— Контрабандисти-аристократи. У Нью-Йорку арештували відомого французького графа (Юліана), кількох визначних купців і аристократів, що працювали в користь одної французької чинильної фірми, займаючись контрабандою та продаючи їм і алкоголь. Вони ма-

ли великі магазини, власні авта, а навіть озброєну сторожу при перевозі алкоголю. Поліція все, що нашла, конфіскувала.

— Львівські самотубства. Над Львівським цвинтарем, на горбку, найшан вчора молодю, неживу жінку з перестріленими грудьми. Паперів не мала при собі ніяких. Лишила тільки характеристичний кліатич паперу: "Надоїло мені життя. Люди не шкалили. Діалі". Заліничий емерит П. Штайнбергер помер від денатурного спирту, якого випив у розпучі, що не має з чого жити. 19-літня служниця Парана Швед кинулась на Замаретинів під поїзд.

— Українські марки зразком для французів. Дістаємо таку листівку з Парижа від артист-малюва С. Гордицького: "У вашім деннику дня 29. травня була новинка про нове видання французьких поштових значків, що їх мали робити найкращі мистці. Справа ця виглядає так: цих п'ять вибраних значків на конкурс, куди прийшло 400 праць, анклакали великий протест мистецьких кол і рішення журі вважало скандальним, як і нездатний конкурс на 100-франковий банкнот. Для нас цікаве те, що в одному з найповажніших мистецьких журналів "Ламур де Ляр" (Любов мистецтва) появилася широка гостра критика на ці значки, а як зразок для дві репродукції з українських поштових значків за 30 і 50 шарів, як "клясичний зразок простоти і декоративного оформлення поштового значка". Взагалі французі мають дуже мало гарних поштових значків; вони у Франції такі рідкі як добрі пам'ятники для Жанни Дарк". Стилізм наш артист. Як пояснити це явище в країні такій багатій на мистців? Протекційною системою, завдяки якій більшість членів журі голосує за проектом, щоб зробити приємність тим, які прохають за кандидата на добру нагороду.

— Шибайголова. До пристані в Гавані приїхав цими днями моряк Павло Мюлер, що переїхав увесь Атлантийський океан з Європи до Америки ритуковим човном. Човно пливло тільки вітрилами та веслами. Подорож тривала 10 місяців і була виймовно щасливою, з огляду на погоду, яка в найбільше небезпечних місцях приходила сприятливо для човна. Мюлер так записав своїм рекордом, що хоче тим самим способом вернутись до Європи.

— Міліон незамужих. Одним із найповажніших наслідків останньої війни є надмірне число незамужих жінок. Довкола цього питання обертаються дискусії державних мужів, схвалюваних майбутністю свого народу. Ось кілька статистичних цифр: У Європі є тепер приблизно 18 мільйонів жінок, що не вийшли заміж, а могли би та хотіли би. У Німеччині вже в 1900 р. була значна надлишка жінок 16,431.000 проти 15,924.000 мужів. У 1920 р. надлишка жінок зросла там на півтретя мільйона. У Франції, Англії і їх більше по 2 мід. На просторі Радянського Союзу — 4 мід., тоді як у 1914 р. було їх усього більше 700.000. Майже в усіх державах надлишка жіноцтва доходить до 10 проц. з усього населення. Дивно, що хлопців родиться на загаль більше, як дівчат (105 до 100), але смертність хлопців перевищує більша. Статистика незамужих жінок не є вичерпана самою надлишкою жіноцтва; треба рахувати, що багато мужів не женяться. У Німеччині обчислюють незамужих жінок на 6 мід. Нове законодавство шукає способів, щоб мільйони мужів анеохочених тяжким подружним кодексом такі заохотити до подружжя.

Дописи.

СКАЛАТ. (Посольське справоздаче віче.) Вівторок для 4. червня ц. р. відбувся в Скалаті справоздаче віче посла д-ра Степана Ворона і посла Антона Куньки, в якому взяли численну участь виборці зі всіх громад скалатського повіту. Віче отворив голова Цейтвого Народного Комітету адвокат д-р Арсен Тригубчук, виступивши з послом Кунькою і він опісля на вічу проводив; секретарював ц. Яримшин. Перший промовляв про вибори до вищайшій справи, що були у осямі і про намірену зміну польської конституції, а опісля посол д-р Баран говорив про польську політику супроти нас, головню про політику на економічному полі. Виступ промовляв п. Олександр Шеєцький з Зеленої, засуджуючи політичний діал і на його вимогу віче одобрило односторонню дотеперішню політику Української Парламентарної Репрезентації та виславало їй довіря і політику за працю, а на вимогу д-ра Тригубчука присутні вказали окрему подяку послам д-ру Баранові і Кунькові за їх дотеперішню посольську працю. Належить зазначити, що нещодавно відбувся там справоздаче віче беків, на котрім промовляли відомий доломинський прикур посол Савойца і посол Юрамельський, ділч з Качанівки. Останній нахилився на наш кооперативний рух в повіті; який звідки праці засуджених у особній і кооперативній діяльній тутеш-

ніх діяльн шораз краще розвивається — і прямо наваж до репресій проти наших читальні і кооператив. Наша віче проваило у бадьорному настрої і сніжилось підняттям національного гніву.

ЛУЦЬК. (З колезіоскопю життя.) "Українська Громада" оголосила, що на літні місяці припиняється; її перелататимуть будуть одержувати "Свободу". — Для 15. червня до Луцька має приїхати президент Мосійський і нагоди 10-ліття прилучення Волині до Польщі для його прийняття утворили спеціальний комітет, до якого прилучило членів "Рідної Хати", яку має віділати президент. — Доля смерті Голови Директорії отамана Симона Петлюри, 25 травня "Рідна Хата" ашавувала... виставою фраз, поезії; 25. травня, в неділю, в церкві укр. єпископального Брацтва відбулася панахида, на яку зібрався весь український Луцьк без ріжних політичних переманів, крім радніофілів; на панахиді прибули нововоди Юзефський і відпочивола Дісавантоский. — Призначена доповідь рада брацтва викинула на явищу політичну стежку: збори членів 28. травня призначили в помісній клубу "Рідна Хата", очевидно ділято, щоб члени з незалежницького табору, бойкотуючи "Рідну Хату", не прибули на збори. — Вебсти розортають працю: цими днями відкрити секретаріат беварт, близьку співпраці з урядом під утриміст. шильдом — польсько-українським. — Куля молодіжній бойска як польським націоналістичній організації, не могли притити до себе української молоді; тому статут видруковано українською мовою й "куля" підути на села під українським плащиком. — Ходять чутки, що агроп. Архипенко переходить до "Земляку кулецько-літній", щоб своїм українством краще притити до цих кулецько-українських селян. При "Просвіті" зорганізувався драматичний гурток; з доручення ради зорганізував його член ради п. Островський. — 2. червня відбулася нарада громадянства в справі землі, яку купив для гімназії концесіонар п. Петриківський, та яка досі не звільнена від боргів і не передана гімназії. Обрано комісію для вислідження справи. Принято статут т-ва Імени Лесі України, яке буде удержувати гімназію.

Луччанам.

3 театру.

Малий Театр: "Сильвія купує собі мужа", комедія на 3 дії А. Енгля.

Для цієї пєси може йти не кінце в Будапешті, а в кожнім багатім сальоні, де його господар напередодні банкротства має ще стільки гроша, що може витягнути з кишені коперу зі 100.000 доларами і передати її як віно своєму австрійському ятеві. Таких наїзних тестів є нині мало і тому Провидіння справедливо карає його ще цього-ж вечора, коли між зібраними гістими знаходиться особа, яка змє рухом претіагітатора витягнути щасливому нареченому (автаротному з довгім таким солідним віном) портфель із 100.000 дол. А що апапів аристократичному сальоні, де йде гра в покера на великі ставки, кожний кожній хвалити може потрібувати більшій суми грошей, тому підозріння щодо крадіжкі може падати по черзі на асіх, аж до великосердого батька включно.

Доляйте до цього таке: більшість гостей знає, що кандидат на мужа Сильвії очарований більше її віном, як її красою та серцем і тому асі ці други та знайомі могли позбавити його портфеля в "найщирішій" приступі морально-го обурення. Коли наречений побачить, що з наміреного подружжя лишається йому тільки молоді дівчині без доларів, тоді він стане перед важкою проблемою з прудурною міною. Публіка має разом із ним розв'язати за одну ніч загадку: "хто вкрад гроші і що тепер робити?"

У Берштині "Злодій" це пенхольогічне напруження в зв'язку з підозрами щодо злодійства тримає аудиторію у справжній неспокійності. У пєсі Енгля при асіх "деремішанних картинах" інтриги можна так вже знати після 1-ої дії, хто вкрад віно і чому. Ті, що арозуміли зв'язку пєси трохи поіхали; інші ждали з цікавістю на розв'язку, яка повинна бути всім відома при таких темах: гарний молодіць оженився з гарною дівчиною без огляду на те, чи він абереже віно, а вона своєю невинністю.

Якби Енгль, що часом пише свої комедії до спілки, мав у цій пєсі спізнішки французів, тоді він додав би до неї бодай стільки дотепів, скільки вона має цукрованих малісних сцен. Деякі актори, головню пані, апаля якої до доавро-во-подружжю комедію такі за поважно.

М. Р.

Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові: "Графиня Маріа" — оперета на 3 дії Калмана.

Для 1. червня ц. р. пройшла в Станиславському театрі прем'єра "Графиня Маріа", оперети, що свого часу була найкращим "дівлягером" в репертуарі столичних оперетних театрів. На-

дежало сподіватись, що і в Станіславові вистава цієї милої опери викличе велике зацікавлення і окрипить увагу до театру, а разом з цим побільшить число щогорічних успіхів. Тимчасом поспіх, з яким приготувано оперу і дуже немістна обсяга роль були причиною, що опера вийшла блідо, нецікаво, а навіть але. Найбільш відповідалу роль Марії крувала п. Костів, що з успіхом співала в „Галії“ і „Катерині“. Голосом і тут п. Костів дуже добра, але її гра була така слаба і примітивна, що не тільки сама роль Марії була дуже слаба, але й інші, що грали з нею вийшли мляво, а всі атракційні місця опери перейшли повсім непомітно. Більше праці над роботою може усунути у п. Костів досвідом між голосом і грою. П. Блавацький, як граф Тасіа, не був у своїй ролі і деякі місця в П. ді. Інтерпретувати надто драматично, але загальною граюче. П. Лявська як Ліза, п. Нікітін в ролі жупана, п. Боровик як Популюску, п. Полярні як Пеніжик, п. Доліська в ролі княгині Пуденстайн, — коли поминути деякі хибні і недотрагненія, — грали добре, але не вносили потрібного темпа й життя. Причинились до цього в значній мірі слабі танкові еволюції. Мило вражали лаві дуже гарні декорації Боровика. — М. К.

Відозви й комунікати.

Від Української Громади в Брюсселі.

Одним із основних завдань Української Громади в Брюсселі є об'єднання чужинців з минулим та сучасним України. В цей цілі Громада влаштувала Український Відділ у місцевім Світоім Музею.

Дальшою точкою програми діяльності Громади є урядження Українського Відділу в Військовім Музею. Цей музей містить дуже цінні матеріали з військового мистецтва взагалі і белзької армії зокрема, а також реліквії останньої війни. У відділі, присвяченим сучасності, можуть знайти місце і матеріали до історії різних країн і України. Музей організований гарно і добре надається як трибуна для пропаганди нашої національної справи.

Українська Громада вже має згоду дирекції Музею на окрему вітрину для України. В ній можуть бути приміщені: уніформи української армії, зброя, військові відзнаки, прапори, портрети військових діячів, мапи і образки військових подій. Однострої будуть ужиті для одягнення манекінів, обличчя яких будуть змодельовані згідно з українським типом.

Брюссельська Громада звертається оцим до Українського Громадянства і просить дуже не відмовити їй у своїй цінній допомозі. Відповідні установи і багато окремих осіб переховують у себе різні матеріали, які без шкоди можуть бути передані до вжитку названого музею. І тим самим прислужитись справі пропаганди української ідеї. Мусимо поспішитися зі збіркою цього матеріалу, доки музей дає місце для Українського Відділу.

Просимо надіслати його якнайскорше, а в крайнім разі повідомити Громаду, які власні матеріали можуть бути поставлені. Звертається увагу на конче потребу зібрати портрети наших військових провідників і просимо самих учасників визвольної боротьби подати їх фотографії. В той спосіб удасться зложити галерею наших героїв і вождів.

Матеріал надіслати на адресу Громади: Union des Ukrainiens, 32, Rue de Louvain, Bruxelles, Belgique.

Зі спортивного життя.

До Української Молоді.

Від недавня приймался у деяких середніх школах звичай, що абітурієнти цих шкіл з нагоди свідчення зрілості складають одноразову жертву на викупку „Українського Городу“ у Львові, щоби відтак в тому городі а на своїому майдані-грищу кріпити своє здоров'я й гартувати свої сили-волю.

Цей гарний звичай повинен би заохочувати всіх абітурієнтів нашого краю. І тому кличемо до них: ідіть тим самим шляхом — а добровільну, шедру збірку з нагоди такої торжественної для Вас події шліть негайно для „Со-

кола-Батька“ у Львові (вул. Руська ч. 20) на сплату великої ціни купки, яку найцініше в осені „Сокола-Батька“ за майдан-город сплатити має. Жертви на таку ціль виплачувати можна через банк „Дністер“, вул. Руська ч. 20, або через „Центробанк“, Ринок ч. 10 у Львові.

Великий прегарний майдан з приміжним парком чекати буде вже в осені на тебе — Українська Молоде, щоби ти там араз з іншими Побратимами ставала в ряди до вправ з сокольським гимном на устах: „Соколи, Соколи!...“ да сила там воля витає“.

Старші члени „Сокола-Батька“.

День Українського Спортівця в Перемишлі.

Дня 2. червня відбувся в Перемишлі, заходом У. С. К. Беркут „День Українського Спортівця“. В програму дня входили легкоатлетичні змагання мушкетерів, змагання в кошиківій жінок та змагання в кошиківій і ситківій мушкетерів.

В легкій атлетикі стартувало 18 атлетів.

I) Біг 100 м.: 1) Козак 12.8 сек., 2) Биницький, 3) Романець.

II) Стусан кулею: 1) Козак 10.21 м., 2) Романець 9.87 м., 3) Горобець 9.37 м.

III) Скок у далечині: 1) Биницький 5.44 м., 2) Козак 5.40 м., 3) Качор 5.31 м.

IV) Мет ратищем: 1) Козак 43.42 м., 2) Жученко 38.78 м., 3) Курно 37.40 м.

V. Біг 800 м.: 1) Медвітський 2:22.4, 2) Сало, 3) Коломєць.

Змагання в кошиківій між Спартаккою і „Веселою Громадою“ закінчилися 7:15 в користь „Веселої Громади“. Спартакка виказала повну недостатку тренінгу і техніки, тому так високо прогала.

Змагання в мужеській кошиківій відбулися між I. і II. дружиною Беркута. Побідила дружина I. 24:12. Гру ведено згідно з найновішими приписами, системою п'ятковою.

Змагання в ситківій відбулися між членами Беркута і закінчилися 29:27. На змаганнях зібралось досить публіки, переважно молоді. Погода була добра, тільки перешкоджав сильний вітер.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Понеділок 10-го, г. 7:30 веч. „Барон Кі-вель“, оперетка.
Малий Театр:
Понеділок 10-го, г. 7:30 веч. „Сильвія купує собі чоловіка“.

Кіна.

„Аполло“: „Незнайомий батько“ (Редж. Дені).
„Кольосеум“: „Вок і шавалі“ (Рінгін-тін) і дві комедії.
„Лен“: „В зампартових вігтях“ (Бізі Дов) і „1001 пригода“.
„Ліна“: „Піковий туз“ (усі серії).
„Маруська“: „Шлюбне човно“.
„Озга“: „Гореадорова змбка“ (Дохорес деа Ріо).
„Палає“: „В ярмі гризу“.
„Пан“: „Вера Мірпена“.
„Пасає“: „Під маскою бандита“ (Том Міко) і „Гонимі тиждні“.
„Утіха“: „Людина з мимущиною“ (Конрад Байт).
„Фатаморгані“: „Богині спокує“ і „13 година“ (Дж. Беріор).
„Химера“: „Венера за параваном“.

Програма радіо.

Вівторок 11-го.

Льондон (358). 22-4 „Джонхонда“, опера Понікелі.
Париж (1744). 9:35 Пате.
Берлін (475,4). 20:00 Легка музика.
Відень (519,9). 20:10 Опера „Золотар з Толедо“ Оффенбаха.
Давентрі (482,3). Концерт композитів Бейгара.
Лингенберг (462,2). 20:10 Концерт композитів Р. Штрауса.
Рим (443,8). 21:00 „Турандот“, Пуліні.
Міліно (504,2). 20:31 Староіталійська музика.
Ленінград (1000). 19:00 „Русан і Людмила“, опера Гайні.
Москва (1442,3). 18:30 Опера.
Харків (1680). 17:00 Камерний концерт.

Київ (775). 19:30 Концерт.
Ковно (9000). 22:20 Вечірня аудіція.
Будапешт (345). 19:30 Опера; п'ятигасна музика.
Варшава (1395,1). 17:55 Оркестра.
19:50 Опера з Познані.
Познань (339,5). 23:15 Каварильна музика.

Середа 12-го.

Льондон (358). 20:05. Композиторський концерт.
Париж (1744). 21:35 „Фавст“.
Берлін (475,4). 20:30 Народні пісні різних країн.
Відень (519,9). 20:05 Шотландські пісні.
Лингенберг (462,2). 21:00. Веселий музичний вечір.
Рим (443,8). 21:00. Квартет.
Міліно (504,2). 20:25. Легка музика.
Будапешт (345). 17:10 Опера.
Москва (1442,3). 19:00. Концерт.
Харків (1680). 19:30 Симфонічний концерт.
Київ (775). 17:40. Дітотий концерт.
Варшава (1395,1). 20:15. Концерт солістів.
Познань (339,5). 20:30. Вечірній концерт.
Катовиці (339,5). 20:30 Вечірній концерт.
Братислава (277,8). 16:30 Концерт музики на два фортепіано.

Присилайте передплату!

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Дирекція прив. учт. жн. семінарї С.С. Василіанок в Дрогобичі подає до відома, що на днях 25, 26 і 27 червня відбуватимуться вступні іспити на I, II, III і IV курс. До прошення прийняття треба додати: 1) вступну зрешення, 2) осягнені змалюнок свідчення, 3) свідчення зрешення від фізика, 4) короткий життєпис. — С. Е. Громницький, управитель. 2179 2-3

Товариші, які кінчили акад. гімназію у Львові в р. 1904, просимо на з'їзд, дня 29 червня 1929. Зголошення до 17 червня 1929 на руки тов. д-ра Остапа Прийми Львів, Личаківська 32. криз. а. Ал. Козацький, д-р Анар. Луїв, д-р О. Прийма, д-р Ів. Бандель, о. Тим. Ковалюк, д-р Оз. Тисовський. 2130 1-1

Надзвичайні датки на потреби „Радної Школи“ зложили в золотий ВП. Службовики „Дністра“ 40, з нагоди іменування їх стадіям урядовицями а І. В. и р.: фотограф Левко Янушевич 30, Осип Бурчизинський, адвокат — Хойніце 20, замість квітів на доповідню ба. и. д-ра М. Зераховського, Гурток Союз Українських Купців в Самборі 83.90 з нагоди першого святкування Патрона Купців св. Юрія. Замість Святочних медаль: о. Іван Колода, сотр. Десятин 15, Романак Іван — Статника 5, Іван Гомовський — Фалін 1. — Вп. Жертводавцям складає шкуру подяку Головна Управа. 2197 1—1

Надзвичайні Загальні Збори Секції Українського Студентського Союзу в Станіславові відбуваються в четвер, дня 20. червня 1929 р. о год. 10. рано в залі „Української Бесіди“. — Секційна Рада. 2196 1—3

Справоздання Української Станиці в Каліші. Витрати грошей на купівлю земель від цинтарів для українських воликів у с. Шпінторію. Прибуток: Вступно до жертв від різних осіб і організацій 1374.57 зол., від Міністерства Публічних Робіт на покриття видатків для впорядкування цинтарів 1.866.65 зол. Разом 3.241.22 зол. Видатки: Стефанові і Стефані Мрозівським за 594.72 метрів клад землі 1010 зол., Носифу Матушаків за 294.72 метрів клад землі 1060 зол., Мадівській Марцелі за 633.13 метрів клад землі 1010 зол., нотареві за акт і штемпельну оплату 44.00, Вому за дві копії акту і штемпельну оплату 14.40 зол., на різні видатки при підписанні 205 зол. Разом 3.343.42 зол. Правління Української Станиці, складаючи жертводавцям шкуру подяку за зложені жертви пошлюди українське громадянство, що дають жертви прийняття і вони будуть ужиті на впорядкування цинтарів і на будову каплиці. — Голова, Секретар і Члени Правління Станиці.

З українського філателістичного Товариства у Львові. Всім членам подається до відома, що в місячні листи та серії сходни не буде. Останні сходни перед філією будуть 15.VI, а перші по філіях 7.IX в 6. год. вечером. — Вид л.

Ширіть наш часопис!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

БРИЛАНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Демобрант Розважеский, Львів (Готель Жорна) Акаденічна 2. 1366 52—2

ДЯК — дирігент в доброму порученні, кавалір, негайно гласде посади Дмитро Костів — Заболотий. 2178 2-3

ПІСЛЮТЕ-КАМ'ЯНЕЦЬ. Від дня 1 липня до винайму кімнати з удержанням. — Зголошення до дня 15 червня Озга Чапельська, Дрогобич, вул. Стрийська. 2177 1—3

НА ПРОДАЖ ГОСПОДАРСТВО до 11 моргів поля з одним комплексом, стаї, стаїни, стодала, шона, сад, дубовий ліс, інвентар живий і мертвай, вода право на млин в селі Коналіа й Калти — Зголошення Носиф Кущак с. Василь тільки особисто. 2198 1—1

ЯМНА пансион п. Струмінський поручає своїмши покої і першокласний їдальню. — Зголошення: Львів, вул. Мурська ч. 48. II. 2195 1—2

ПОШУКУЮ підприємця до експлуатації торфу (около 10 моргів). Замітна аналіза викладає, що торф належить на опаз. Ціна від 1/2 викопаності торфу. Оферти шлати на адрес: о. П. Гришай, Черніхів, Милославський.

ГОДИННИК ВАШ буде найкращим подарунком у найближшій годинникарській роботі Івана Зельтенрайта Львів, нб. Марійська ч. 5. — З проханням просямо репаратії прислати поштою. Старожодні давські годинники переберемо на руки. 3 6 163-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст ведуг азійців, серп і молоток
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 Пересітлення Рентгеном. 2-3

д-р Роман Перфещкий
веде спеці. адионатську канцелярію
Львів, вул. Бляхарська, 9.
1592 (пофіс Раяку) 1-15